

Legea 319/2006

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Art. 1

(1)Prezenta lege are ca scop instituirea de masuri privind promovarea îmbunatatirii securitatii si sanatatii în munca a lucratorilor.

(2)Prezenta lege stabileste principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protectia sanatatii si securitatea lucratorilor, eliminarea factorilor de risc si accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrata potrivit legii, instruirea lucratorilor si a reprezentantilor lor, precum si directiile generale pentru implementarea acestor principii.

Art. 2

Conventiile internationale si contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri straini, în vederea efectuarii de lucrari cu personal român pe teritoriul altor tari, vor cuprinde clauze privind securitatea si sanatatea în munca.

CAPITOLUL II: Domeniu de aplicare

Art. 3

(1)Prezenta lege se aplica în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât si private.

(2)Prevederile prezentei legi se aplica angajatorilor, lucratorilor si reprezentantilor lucratorilor.

Art. 4

(1)Fac exceptie de la prevederile art. 3 alin. (1) cazurile în care particularitatile inerente ale anumitor activitati specifice din serviciile publice, cum ar fi fortele armate sau politia, precum si cazurile de dezastre, inundatii si pentru realizarea masurilor de protectie civila, vin în contradictie cu prezenta lege.

(2)În cazurile prevazute la alin. (1) trebuie sa se asigure securitatea si sanatatea lucratorilor, tinându-se seama de principiile stabilite prin prezenta lege.

Art. 5

În sensul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatorul înțeles:

a)lucrator - persoana angajata de catre un angajator, potrivit legii, inclusiv studentii, elevii în perioada efectuarii stagiului de practica, precum si ucenicii si alti participanti la procesul de munca, cu exceptia persoanelor care presteaza activitati casnice;

b)angajator - persoana fizica sau juridica ce se afla în raporturi de munca ori de serviciu cu lucratorul respectiv si care are responsabilitatea întreprinderii si/sau unitatii;

c)alti participanti la procesul de munca - persoane aflate în întreprindere si/sau unitate, cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabila a aptitudinilor profesionale în vederea angajarii, persoane care presteaza activitati în folosul comunitatii sau activitati în regim de voluntariat, precum si someri pe durata participarii la o forma de pregatire profesionala si persoane care nu au contract individual de munca încheiat în forma scrisa si pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale si a prestatiilor efectuate prin orice alt mijloc de proba;

d)reprezentant al lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor - persoana aleasa, selectata sau desemnata de lucratori, în conformitate cu prevederile legale, sa îi reprezinte pe acestia în ceea ce priveste problemele referitoare la protectia securitatii si sanatatii lucratorilor în munca;

e)prevenire - ansamblul de dispozitii sau masuri luate ori prevazute în toate etapele procesului de munca, în scopul evitarii sau diminuarii riscurilor profesionale;

f)eveniment - accidentul care a antrenat decesul sau vatamari ale organismului, produs în timpul procesului de munca ori în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situatia de persoana data disparuta sau accidentul de traseu ori de circulatie, în conditiile în care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos, precum si cazul susceptibil de boala profesionala sau legata de profesie;

g)accident de munca - vatamarea violenta a organismului, precum si intoxicatia acuta profesionala, care au loc în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu si care provoaca incapacitate temporara de munca de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;

- h)boala profesionala - afectiunea care se produce ca urmare a exercitarii unei meserii sau profesii, cauzata de agenti nocivi fizici, chimici ori biologici caracteristici locului de munca, precum si de suprasolicitatea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, în procesul de munca;
- i)echipament de munca - orice masina, aparat, unalta sau instalatie folosita în munca;
- j)echipament individual de protectie - orice echipament destinat a fi purtat sau mânuit de un lucrator pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea sa îi puna în pericol securitatea si sanatatea la locul de munca, precum si orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;
- k)loc de munca - locul destinat sa cuprinda posturi de lucru, situat în cladirile întreprinderii si/sau unitatii, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii si/sau unitatii la care lucratorul are acces în cadrul desfasurarii activitatii;
- l)pericol grav si iminent de accidentare - situatia concreta, reala si actuala careia îi lipseste doar prilejul declansator pentru a produce un accident în orice moment;
- m)stagiul de practica - instruirea cu caracter aplicativ, specifica meseriei sau specialitatii în care se pregatesc elevii, studentii, ucenicii, precum si somerii în perioada de reconversie profesionala;
- n)securitate si sanatate în munca - ansamblul de activitati institutionalizate având ca scop asigurarea celor mai bune conditii în desfasurarea procesului de munca, apararea vietii, integritatii fizice si psihice, sanatatii lucratorilor si a altor persoane participante la procesul de munca;
- o)incident periculos - evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfunctionalitatea unei activitati sau a unui echipament de munca sau/si din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucratorii, dar ar fi fost posibil sa aiba asemenea urmari si/sau a cauzat ori ar fi fost posibil sa produca pagube materiale;
- p)servicii externe - persoane juridice sau fizice din afara întreprinderii/unitatii, abilitate sa presteze servicii de protectie si prevenire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, conform legii;
- q)accident usor - eveniment care are drept consecinta leziuni superficiale care necesita numai acordarea primelor îngrijiri medicale si a antrenat incapacitate de munca cu o durata mai mica de 3 zile;
- r)boala legata de profesie - boala cu determinare multifactoriala, la care unii factori determinanti sunt de natura profesionala.

CAPITOLUL III: Obligatiile angajatorilor

SECTIUNEA 1: Obligatii generale ale angajatorilor

Art. 6

- (1)Angajatorul are obligatia de a asigura securitatea si sanatatea lucratorilor în toate aspectele legate de munca.
- (2)În cazul în care un angajator apeleaza la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitatile sale în acest domeniu.
- (3)Obligatiile lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca nu aduc atingere principiului responsabilitatii angajatorului.

Art. 7

- (1)În cadrul responsabilitatilor sale, angajatorul are obligatia sa ia masurile necesare pentru:
- asigurarea securitatii si protectia sanatatii lucratorilor;
 - prevenirea riscurilor profesionale;
 - informarea si instruirea lucratorilor;
 - asigurarea cadrului organizatoric si a mijloacelor necesare securitatii si sanatatii în munca.
- (2)Angajatorul are obligatia sa urmareasca adaptarea masurilor prevazute la alin. (1), tinând seama de modificarea conditiilor, si pentru îmbunatatirea situatiilor existente.
- (3)Angajatorul are obligatia sa implementeze masurile prevazute la alin. (1) si (2) pe baza urmatoarelor principii generale de prevenire:
- evitarea riscurilor;
 - evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;
 - combaterea riscurilor la sursa;
 - adaptarea muncii la om, în special în ceea ce priveste proiectarea posturilor de munca, alegerea echipamentelor de munca, a metodelor de munca si de productie, în vederea reducerii monotonei muncii, a muncii cu ritm predeterminat si a diminuarii efectelor acestora asupra sanatatii;
 - adaptarea la progresul tehnic;
 - înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai putin periculos;

- g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care sa cuprinda tehnologiile, organizarea muncii, conditiile de munca, relatiile sociale si influenta factorilor din mediul de munca;
- h) adoptarea, în mod prioritar, a masurilor de protectie colectiva fata de masurile de protectie individuala;
- i) furnizarea de instructiuni corespunzatoare lucratorilor.

(4) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, tinând seama de natura activitatilor din întreprindere si/sau unitate, angajatorul are obligatia:

- a) sa evalueze riscurile pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de munca, a substantelor sau preparatelor chimice utilizate si la amenajarea locurilor de munca;
- b) ca, ulterior evaluarii prevazute la lit. a) si daca este necesar, masurile de prevenire, precum si metodele de lucru si de productie aplicate de catre angajator sa asigure îmbunatatirea nivelului securitatii si al protectiei sanatatii lucratorilor si sa fie integrate în ansamblul activitatilor întreprinderii si/sau unitatii respective si la toate nivelurile ierarhice;
- c) sa ia în considerare capacitatea lucratorului în ceea ce priveste securitatea si sanatatea în munca, atunci când îi încredintea sarcini;
- d) sa asigure ca planificarea si introducerea de noi tehnologii sa faca obiectul consultarilor cu lucratorii si/sau reprezentantii acestora în ceea ce priveste consecintele asupra securitatii si sanatatii lucratorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de conditiile si mediul de munca;
- e) sa ia masurile corespunzatoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat si specific, accesul sa fie permis numai lucratorilor care au primit si si-au însusit instructiunile adecvate.

(5) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi, atunci când în acelasi loc de munca își desfasoara activitatea lucratori din mai multe întreprinderi si/sau unitati, angajatorii acestora au urmatoarele obligatii:

- a) sa coopereze în vederea implementarii prevederilor privind securitatea, sanatatea si igiena în munca, luând în considerare natura activitatilor;
- b) sa își coordoneze actiunile în vederea protectiei lucratorilor si prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activitatilor;
- c) sa se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
- d) sa informeze lucratorii si/sau reprezentantii acestora despre riscurile profesionale.

(6) Masurile privind securitatea, sanatatea si igiena în munca nu trebuie sa comporte în nicio situatie obligatii financiare pentru lucratori.

SECTIUNEA 2: Servicii de prevenire si protectie

Art. 8

- (1) Fara a aduce atingere obligatiilor prevazute la art. 6 si 7, angajatorul desemneaza unul sau mai multi lucratori pentru a se ocupa de activitatile de protectie si de activitatile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere si/sau unitate, denumiti în continuare lucratori desemnati.
- (2) Lucratorii desemnati nu trebuie sa fie prejudiciati ca urmare a activitatii lor de protectie si a celei de prevenire a riscurilor profesionale.
- (3) Lucratorii desemnati trebuie sa dispuna de timpul necesar pentru a-si putea îndeplini obligatiile ce le revin prin prezenta lege.
- (4) Daca în întreprindere si/sau unitate nu se pot organiza activitatile de prevenire si cele de protectie din lipsa personalului competent, angajatorul trebuie sa recurga la servicii externe.
- (5) În cazul în care angajatorul apeleaza la serviciile externe prevazute la alin. (4), acestea trebuie sa fie informate de catre angajator asupra factorilor cunoscuti ca au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securitatii si sanatatii lucratorilor si trebuie sa aiba acces la informatiile prevazute la art. 16 alin. (2).
- (6) Lucratorii desemnati trebuie sa aiba, în principal, atributii privind securitatea si sanatatea în munca si, cel mult, atributii complementare.

Art. 9

- (1) În toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea activitatilor de prevenire si a celor de protectie, tinând seama de marimea întreprinderii si/sau unitatii si/sau de riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii, se impune ca:
 - a) lucratorii desemnati sa aiba capacitatea necesara si sa dispuna de mijloacele adecvate;
 - b) serviciile externe sa aiba aptitudinile necesare si sa dispuna de mijloace personale si profesionale adecvate;
 - c) lucratorii desemnati si serviciile externe sa fie în numar suficient.
- (2) Prevenirea riscurilor, precum si protectia sanatatii si securitatea lucratorilor trebuie sa fie asigurate de unul sau mai multi lucratori, de un serviciu ori de servicii distincte din interiorul sau din exteriorul întreprinderii si/sau unitatii.

(3) Lucratorul/lucrătorii și/sau serviciul/serviciile prevăzute la alin. (2) trebuie să colaboreze între ei ori de câte ori este necesar.

(4) În cazul microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici, în care se desfășoară activități fără riscuri deosebite, angajatorul își poate asuma atribuțiile din domeniul securității și sănătății în munca pentru realizarea măsurilor prevăzute de prezenta lege, dacă are capacitatea necesară în domeniu.

(5) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei stabilește prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi capacitățile și aptitudinile necesare, precum și numărul considerat suficient, prevăzute la alin. (1) și (4).

SECȚIUNEA 3: Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor, pericol grav și iminent

Art. 10

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, adaptate naturii activităților și marimii întreprinderii și/sau unității, ținând seama de alte persoane prezente;

b) să stabilească legăturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce privește primul ajutor, serviciul medical de urgență, salvare și pompieri.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze lucrătorii care aplică măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor menționați la alin. (2), instruirea lor și echipamentul pus la dispoziția acestora trebuie să fie adecvate marimii și/sau riscurilor specifice întreprinderii și/sau unității.

Art. 11

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți lucrătorii care sunt sau pot fi expuși unui pericol grav și iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum și despre măsurile luate ori care trebuie să fie luate pentru protecția lor;

b) să ia măsuri și să furnizeze instrucțiuni pentru a da lucrătorilor posibilitatea să oprească lucrul și/sau să părăsească imediat locul de muncă și să se îndrepte spre o zonă sigură, în caz de pericol grav și iminent;

c) să nu impună lucrătorilor reluarea lucrului în situația în care încă există un pericol grav și iminent, în afara cazurilor excepționale și pentru motive justificate.

(2) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav și iminent, părăsesc locul de muncă și/sau o zonă periculoasă nu trebuie să fie prejudiciați și trebuie să fie protejați împotriva oricărui consecință negativă și nejustificată pentru aceștia.

(3) Angajatorul trebuie să se asigure că, în cazul unui pericol grav și iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci când seful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat, toți lucrătorii sunt apti să aplice măsurile corespunzătoare, în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecințele unui astfel de pericol.

(4) Lucrătorii nu trebuie să fie prejudiciați pentru cazurile prevăzute la alin. (3), cu excepția situațiilor în care aceștia acționează imprudent sau dau dovadă de neglijență gravă.

SECȚIUNEA 4: Alte obligații ale angajatorilor

Art. 12

(1) Angajatorul are următoarele obligații:

a) să realizeze și să fie în posesia unei evaluări a riscurilor pentru securitatea și sănătatea în munca, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă asupra măsurilor de protecție care trebuie luate și, după caz, asupra echipamentului de protecție care trebuie utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă ce au ca urmare o incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor usoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum și a accidentelor de muncă, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

d) să elaboreze pentru autoritățile competente și în conformitate cu reglementările legale rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi.

(2) Prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în funcție de natura activităților și de mărimea întreprinderilor, se vor stabili obligațiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la întocmirea documentelor prevăzute la alin. (1).

Art. 13

În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în munca și pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatorii au următoarele obligații:

- a) sa adopte, din faza de cercetare, proiectare si executie a constructiilor, a echipamentelor de munca, precum si de elaborare a tehnologiilor de fabricatie, solutii conforme prevederilor legale în vigoare privind securitatea si sanatatea în munca, prin a caror aplicare sa fie eliminate sau diminuate riscurile de accidentare si de îmbolnavire profesionala a lucratorilor;
- b) sa întocmeasca un plan de prevenire si protectie compus din masuri tehnice, sanitare, organizatorice si de alta natura, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care sa îl aplice corespunzator conditiilor de munca specifice unitatii;
- c) sa obtina autorizatia de functionare din punctul de vedere al securitatii si sanatatii în munca, înainte de începerea oricarei activitati, conform prevederilor legale;
- d) sa stabileasca pentru lucratori, prin fisa postului, atributiile si raspunderile ce le revin în domeniul securitatii si sanatatii în munca, corespunzator functiilor exercitate;
- e) sa elaboreze instructiuni proprii, în spiritul prezentei legi, pentru completarea si/sau aplicarea reglementarilor de securitate si sanatate în munca, tinând seama de particularitatile activitatilor si ale locurilor de munca aflate în responsabilitatea lor;
- f) sa asigure si sa controleze cunoasterea si aplicarea de catre toti lucratorii a masurilor prevazute în planul de prevenire si de protectie stabilit, precum si a prevederilor legale în domeniul securitatii si sanatatii în munca, prin lucratorii desemnati, prin propria competenta sau prin servicii externe;
- g) sa ia masuri pentru asigurarea de materiale necesare informarii si instruirii lucratorilor, cum ar fi afise, pliante, filme si diafilme cu privire la securitatea si sanatatea în munca;
- h) sa asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajarii în munca, asupra riscurilor la care aceasta este expusa la locul de munca, precum si asupra masurilor de prevenire si de protectie necesare;
- i) sa ia masuri pentru autorizarea exercitarii meseriilor si a profesiilor prevazute de legislatia specifica;
- j) sa angajeze numai persoane care, în urma examenului medical si, dupa caz, a testarii psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de munca pe care urmeaza sa o execute si sa asigure controlul medical periodic si, dupa caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajarii;
- k) sa tina evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute la art. 7 alin. (4) lit. e);
- l) sa asigure functionarea permanenta si corecta a sistemelor si dispozitivelor de protectie, a aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de captare, retinere si neutralizare a substantelor nocive degajate în desfasurarea proceselor tehnologice;
- m) sa prezinte documentele si sa dea relatiile solicitate de inspectorii de munca în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;
- n) sa asigure realizarea masurilor dispuse de inspectorii de munca cu prilejul vizitelor de control si al cercetării evenimentelor;
- o) sa desemneze, la solicitarea inspectorului de munca, lucratorii care sa participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;
- p) sa nu modifice starea de fapt rezultata din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afara de cazurile în care mentinerea acestei stari ar genera alte accidente ori ar periclita viata accidentatilor si a altor persoane;
- q) sa asigure echipamente de munca fara pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor;
- r) sa asigure echipamente individuale de protectie;
- s) sa acorde obligatoriu echipament individual de protectie nou, în cazul degradarii sau al pierderii calitatilor de protectie.

Art. 14

Alimentatia de protectie se acorda în mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori persoanelor care lucreaza în conditii de munca ce impun acest lucru si se stabileste prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca.

Art. 15

- (1) Materialele igienico-sanitare se acorda în mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori.
- (2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum si locurile de munca ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca.

SECTIUNEA 5: Informarea lucratorilor

Art. 16

(1) Tinând seama de marimea întreprinderii si/sau a unitatii, angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare, astfel încât lucratorii si/sau reprezentantii acestora sa primeasca, în conformitate cu prevederile legale, toate informatiile necesare privind:

- a) riscurile pentru securitate si sanatate în munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie atât la nivelul întreprinderii si/sau unitatii, în general, cât si la nivelul fiecarui post de lucru si/sau fiecărei functii;

b)masurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) si (3).

(2)Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare astfel încât angajatorii lucratorilor din orice întreprindere si/sau unitate exterioara, care desfasoara activitati în întreprinderea si/sau în unitatea sa, sa primeasca informatii adecvate privind aspectele la care s-a facut referire la alin. (1), care privesc acesti lucratori.

Art. 17

Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare pentru ca lucratorii desemnati sau reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor, în vederea îndeplinirii atributiilor si în conformitate cu prevederile prezentei legi, sa aiba acces la:

a)evaluarea riscurilor si masurile de protectie, prevazute la art. 12 alin. (1) lit. a) si b);

b)evidenta si rapoartele prevazute la art. 12 alin. (1) lit. c) si d);

c)informatii privind masurile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, precum si informatii provenind de la institutiile de control si autoritatile competente în domeniu.

SECTIUNEA 6: Consultarea si participarea lucratorilor

Art. 18

(1)Angajatorii consulta lucratorii si/sau reprezentantii lor si permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea si sanatatea în munca.

(2)Aplicarea prevederilor alin. (1) implica:

a)consultarea lucratorilor;

b)dreptul lucratorilor si/sau reprezentantilor lor sa faca propuneri;

c)participarea echilibrata.

(3)Lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor definiti la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultati în prealabil si în timp util de catre angajator cu privire la:

a)orice masura care ar afecta semnificativ securitatea si sanatatea în munca;

b)desemnarea lucratorilor la care s-a facut referire la art. 8 alin. (1) si la art. 10 alin. (2), precum si cu privire la activitatile la care s-a facut referire la art. 8 alin. (1);

c)informatiile la care s-a facut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 si 17;

d)recurgerea, dupa caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);

e)organizarea si planificarea instruirii prevazute la art. 20 si 21.

(4)Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor au dreptul sa solicite angajatorului sa ia masuri corespunzatoare si sa prezinte propuneri în acest sens, în scopul diminuarii riscurilor pentru lucratori si/sau al eliminarii surselor de pericol.

(5)Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor sau lucratorii nu pot fi prejudiciati din cauza activitatilor la care s-a facut referire în alin. (1)-(3).

(6)Angajatorul trebuie sa acorde reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor un timp adecvat, fara diminuarea drepturilor salariale, si sa le furnizeze mijloacele necesare pentru a-si putea exercita drepturile si atributiile care decurg din prezenta lege.

(7)Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor si/sau lucratorii au dreptul sa apeleze la autoritatile competente, în cazul în care considera ca masurile adoptate si mijloacele utilizate de catre angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securitatii si sanatatii în munca.

(8)Reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor trebuie sa li se acorde posibilitatea de a-si prezenta observatiile inspectorilor de munca si inspectorilor sanitari, în timpul vizitelor de control.

Art. 19

În vederea realizarii prevederilor art. 16, 17 si ale art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se înfiinteaza, se organizeaza si functioneaza comitete de securitate si sanatate în munca.

SECTIUNEA 7: Instruirea lucratorilor

Art. 20

(1)Angajatorul trebuie sa asigure conditii pentru ca fiecare lucrator sa primeasca o instruire suficienta si adecvata în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în special sub forma de informatii si instructiuni de lucru, specifice locului de munca si postului sau:

a)la angajare;

b)la schimbarea locului de munca sau la transfer;

c)la introducerea unui nou echipament de munca sau a unor modificari ale echipamentului existent;

d)la introducerea oricarei noi tehnologii sau proceduri de lucru;

e)la executarea unor lucrari speciale.

(2)Instruirea prevazuta la alin. (1) trebuie sa fie:

a) adaptata evolutiei riscurilor sau aparitiei unor noi riscuri;

b) periodica si ori de câte ori este necesar.

(3) Angajatorul se va asigura ca lucatorii din întreprinderi si/sau unitati din exterior, care desfasoara activitati în întreprinderea si/sau unitatea proprie, au primit instructiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate si sanatate în munca, pe durata desfasurarii activitatilor.

(4) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanataii în munca au dreptul la instruire corespunzatoare.

Art. 21

(1) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (1), (2) si (4) nu poate fi realizata pe cheltuiala lucratorilor si/sau a reprezentantilor acestora.

(2) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (1) si (2) trebuie sa se realizeze în timpul programului de lucru.

(3) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (4) trebuie sa se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii si/sau unitatii.

CAPITOLUL IV: Obligatiile lucratorilor

Art. 22

Fiecare lucrator trebuie sa își desfasoare activitatea, în conformitate cu pregatirea si instruirea sa, precum si cu instructiunile primite din partea angajatorului, astfel încât sa nu expuna la pericol de accidentare sau îmbolnavire profesionala atât propria persoana, cât si alte persoane care pot fi afectate de actiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de munca.

Art. 23

(1) În mod deosebit, în scopul realizarii obiectivelor prevazute la art. 22, lucratorii au urmatoarele obligatii:

a) sa utilizeze corect masinile, aparatura, uneltele, substantele periculoase, echipamentele de transport si alte mijloace de productie;

b) sa utilizeze corect echipamentul individual de protectie acordat si, dupa utilizare, sa îl înapoieze sau sa îl puna la locul destinat pentru pastrare;

c) sa nu procedeze la scoaterea din functiune, la modificarea, schimbarea sau înlaturarea arbitrara a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale masinilor, aparaturii, uneltelor, instalatiilor tehnice si cladirilor, si sa utilizeze corect aceste dispozitive;

d) sa comunice imediat angajatorului si/sau lucratorilor desemnati orice situatie de munca despre care au motive întemeiate sa o considere un pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, precum si orice deficienta a sistemelor de protectie;

e) sa aduca la cunostinta conducatorului locului de munca si/sau angajatorului accidente suferite de propria persoana;

f) sa coopereze cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati, atât timp cât este necesar, pentru a face posibila realizarea oricaror masuri sau cerinte dispuse de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari, pentru protectia sanataii si securitatii lucratorilor;

g) sa coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati, pentru a permite angajatorului sa se asigure ca mediul de munca si conditiile de lucru sunt sigure si fara riscuri pentru securitate si sanatate, în domeniul sau de activitate;

h) sa își însuseasca si sa respecte prevederile legislatiei din domeniul securitatii si sanataii în munca si masurile de aplicare a acestora;

i) sa dea relatii solicitate de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari.

(2) Obligatiile prevazute la alin. (1) se aplica, dupa caz, si celorlalti participanti la procesul de munca, potrivit activitatilor pe care acestia le desfasoara.

CAPITOLUL V: Supravegherea sanataii

Art. 24

Masurile prin care se asigura supravegherea corespunzatoare a sanataii lucratorilor în functie de riscurile privind securitatea si sanatatea în munca se stabilesc potrivit reglementarilor legale.

Art. 25

(1) Masurile prevazute la art. 24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrator sa poata beneficia de supravegherea sanataii la intervale regulate.

(2) Supravegherea sanataii lucratorilor este asigurata prin medicii de medicina a muncii.

CAPITOLUL VI: Comunicarea, cercetarea, înregistrarea si raportarea evenimentelor

SECTIUNEA 1: Evenimente

Art. 26

Orice eveniment, așa cum este definit la art. 5 lit. f), va fi comunicat de îndată angajatorului, de către conducătorul locului de muncă sau de orice altă persoană care are cunoștința despre producerea acestuia.
Art. 27

(1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

- a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele așa cum sunt definite la art. 5 lit. f);
- b) asiguratorului, potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;
- c) organelor de urmărire penală, după caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicină a muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, va semna obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale.

(3) Semnalarea prevăzută la alin. (2) se efectuează către autoritatea de sănătate publică teritorială sau a municipiului București, de îndată, la constatarea cazului.

Art. 28

În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b), în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului.

Art. 29

(1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează:

- a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă;
- b) de către inspectoratele teritoriale de muncă, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de muncă lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute;
- c) de către Inspectoria Muncii, în cazul accidentelor colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile;
- d) de către autoritățile de sănătate publică teritoriale, respectiv a municipiului București, în cazul suspiciunilor de boală profesională și a bolilor legate de profesiune.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie a raportului de constatare medico-legală.

SECȚIUNEA 2: Accidente de muncă

Art. 30

(1) În sensul prevederilor art. 5 lit. g), este, de asemenea, accident de muncă:

- a) accidentul suferit de persoane aflate în vizită în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului;
- b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țară sau în afara granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul survenit în cadrul activităților cultural-sportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;
- d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;
- e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenință avutul public și privat;
- f) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de acesta, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;
- g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator și invers;
- h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;
- i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare;

j)accidentul suferit înainte sau dupa încetarea lucrului, daca victima prelua sau preda uneltele de lucru, locul de munca, utilajul ori materialele, daca schimba îmbracamintea personala, echipamentul individual de protectie sau orice alt echipament pus la dispozitie de angajator, daca se afla în baie ori în spalator sau daca se deplasa de la locul de munca la iesirea din întreprindere sau unitate si invers;

k)accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, daca acesta a avut loc în locuri organizate de angajator, precum si în timpul si pe traseul normal spre si de la aceste locuri;

l)accidentul suferit de lucratori ai angajatorilor români sau de persoane fizice române, delegati pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afara granitelor tarii, pe durata si traseul prevazute în documentul de deplasare;

m)accidentul suferit de personalul român care efectueaza lucrari si servicii pe teritoriul altor tari, în baza unor contracte, conventii sau în alte conditii prevazute de lege, încheiate de persoane juridice române cu parteneri straini, în timpul si din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n)accidentul suferit de cei care urmeaza cursuri de calificare, recalificare sau perfectionare a pregatirii profesionale, în timpul si din cauza efectuarii activitatilor aferente stagiului de practica;

o)accidentul determinat de fenomene sau calamitati naturale, cum ar fi furtuna, viscol, cutremur, inundatie, alunecari de teren, trasnet (electrocutare), daca victima se afla în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p)disparitia unei persoane, în conditiile unui accident de munca si în împrejurari care îndreptatesc presupunerea decesului acesteia;

q)accidentul suferit de o persoana aflata în îndeplinirea atributiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

(2)În situatiile mentionate la alin. (1) lit. g), h), i) si l), deplasarea trebuie sa se faca fara abateri nejustificate de la traseul normal si, de asemenea, transportul sa se faca în conditiile prevazute de reglementarile de securitate si sanatate în munca sau de circulatie în vigoare.

Art. 31

Accidentele de munca se clasifica, în raport cu urmarile produse si cu numarul persoanelor accidentate, în:

a)accidente care produc incapacitate temporara de munca de cel putin 3 zile calendaristice;

b)accidente care produc invaliditate;

c)accidente mortale;

d)accidente colective, când sunt accidentate cel putin 3 persoane în acelasi timp si din aceeaasi cauza.

Art. 32

(1)Înregistrarea accidentului de munca se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(2)Accidentul de munca înregistrat de angajator se raporteaza de catre acesta la inspectoratul teritorial de munca, precum si la asigurator, potrivit legii.

SECTIUNEA 3: Bolile profesionale

Art. 33

În sensul prevederilor art. 5 lit. h), afectiunile suferite de elevi si studenti în timpul efectuarii instruirii practice sunt, de asemenea, boli profesionale.

Art. 34

(1)Declararea bolilor profesionale este obligatorie si se face de catre medicii din cadrul autoritatilor de sanatate publica teritoriale si a municipiului Bucuresti.

(2)Cercetarea cauzelor îmbolnavirilor profesionale, în vederea confirmarii sau infirmarii lor, precum si stabilirea de masuri pentru prevenirea altor îmbolnaviri se fac de catre specialistii autoritatilor de sanatate publica teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de munca.

(3)Declararea bolilor profesionale se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(4)Bolile profesionale nou-declarate se raporteaza lunar de catre autoritatea de sanatate publica teritoriala si a municipiului Bucuresti la Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sanatate Publica Bucuresti, la Centrul de Calcul si Statistica Sanitara Bucuresti, precum si la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilit conform legii.

(5)Intoxicatia acuta profesionala se declara, se cerceteaza si se înregistreaza atât ca boala profesionala, cât si ca accident de munca.

CAPITOLUL VII: Grupuri sensibile la riscuri

Art. 35

Grupurile sensibile la riscuri specifice, cum ar fi: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alapteaza, tinerii, precum si persoanele cu dizabilitati, trebuie protejate împotriva pericolelor care le afecteaza în mod specific.

Art. 36

Angajatorii au obligatia sa amenajeze locurile de munca tinând seama de prezenta grupurilor sensibile la riscuri specifice.

CAPITOLUL VIII: Infractiuni

Art. 37

(1) Neluarea vreuneia dintre masurile legale de securitate si sanatate în munca de catre persoana care avea îndatorirea de a lua aceste masuri, daca se creeaza un pericol grav si iminent de producere a unui accident de munca sau de îmbolnavire profesionala, constituie infractiune si se pedepseste cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amenda.

(2) Daca fapta prevazuta la alin. (1) a produs consecinte deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amenda.

(3) Fapta prevazuta la alin. (1) savârsita din culpa se pedepseste cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda, iar fapta prevazuta la alin. (2) savârsita din culpa se pedepseste cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

Art. 38

(1) Nerespectarea de catre orice persoana a obligatiilor si a masurilor stabilite cu privire la securitatea si sanatatea în munca, daca prin aceasta se creeaza un pericol grav si iminent de producere a unui accident de munca sau de îmbolnavire profesionala, constituie infractiune si se pedepseste cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amenda.

(2) Daca fapta prevazuta în alin. (1) a produs consecinte deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amenda.

(3) Daca nerespectarea consta în repunerea în functiune a instalatiilor, masinilor si utilajelor, anterior eliminarii tuturor deficientelor pentru care s-a luat masura opririi lor, pedeapsa este închisoarea de la un an la 2 ani sau amenda.

(4) Faptele prevazute la alin. (1) si (3) savârsite din culpa se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amenda, iar fapta prevazuta la alin. (2) savârsita din culpa se pedepseste cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

CAPITOLUL IX: Contraventii

Art. 39

(1) Constituie contraventii faptele savârsite de angajatorii aflati în una dintre situatiile prevazute de prezenta lege.

(2) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozitiilor art. 13 lit. b), c), p) si r).

(3) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 3.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozitiilor art. 13 lit. n).

(4) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozitiilor art. 12 alin. (1) lit. a) si b), art. 13 lit. a), d)-f), h)-m) si o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) si ale art. 32 alin. (2).

(5) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 3.500 lei la 7.000 lei încălcarea dispozitiilor art. 7 alin. (4)-(6), art. 8, art. 11 alin. (1) si (3), art. 13 lit. q) si s) si ale art. 27 alin. (1) lit. a) si b).

(6) Constituie contraventii si se sanctioneaza cu amenda de la 3.000 lei la 6.000 lei urmatoarele fapte:

a) încălcarea dispozitiilor art. 9 alin. (1), ale art. 10 si 16;

b) încălcarea dispozitiilor art. 14, 15 si ale art. 34 alin. (1).

(7) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 2.500 lei la 5.000 lei încălcarea dispozitiilor art. 11 alin. (2) si (4), ale art. 17, 19 si 21.

(8) Constituie contraventii si se sanctioneaza cu amenda de la 2.000 lei la 4.000 lei urmatoarele fapte:

a) încălcarea dispozitiilor art. 12 alin. (1) lit. c) si d), art. 13 lit. g), art. 18 alin. (5) si (6) si ale art. 36;

b) încălcarea dispozitiilor art. 34 alin. (5).

(9) Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementarilor de securitate si sanatate în munca privind:

a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substantelor ori preparatelor chimice periculoase si a deseurilor rezultate;

b) prevenirea prezentei peste limitele maxime admise a agentilor chimici, fizici sau biologici, precum si suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman;

c) darea în exploatare sau repunerea în functiune, partiala ori totala, a constructiilor, echipamentelor de munca noi sau reparate, precum si pentru aplicarea proceselor tehnologice;

d) întocmirea si respectarea documentatiilor tehnice pentru executarea lucrarilor care necesita masuri speciale de siguranta;

- e) folosirea surselor de foc deschis si fumatul la locurile de munca unde acestea sunt interzise;
- f) prevenirea accidentelor prin electrocutare la executarea, exploatarea, întretinerea si repararea instalatiilor si a echipamentelor electrice, precum si pentru prevenirea efectelor electricitatii statice si ale descarcarilor atmosferice;
- g) asigurarea si folosirea instalatiilor electrice de constructie adecvate la locurile de munca unde exista pericole de incendiu sau de explozie;
- h) asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrica a echipamentelor de munca;
- i) transportul, manipularea si depozitarea echipamentelor de munca, materialelor si produselor;
- j) delimitarea, îngrădirea si semnalizarea zonelor periculoase;
- k) semnalizarea de securitate si/sau de sanatate la locul de munca;
- l) asigurarea exploatarii fara pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichefiate, a instalatiilor mecanice sub presiune si a celor de ridicat, a conductelor prin care circula fluide sub presiune si a altor asemenea echipamente de munca;
- m) utilizarea, întretinerea, revizia si repararea periodica a echipamentelor de munca;
- n) asigurarea, marcarea si întretinerea cailor de acces si de circulatie;
- o) asigurarea iluminatului de siguranta;
- p) organizarea activitatii de pastrare, întretinere si denocivizare a echipamentului individual de protectie;
- q) întocmirea documentelor de urmarire a parametrilor functionali ai echipamentelor de munca si a rapoartelor de serviciu pentru instalatiile cu regim special de exploatare;
- r) aplicarea metodelor de exploatare miniera, executia, exploatarea si întretinerea lucrarilor miniere, realizarea si functionarea sistemului de aeraj, corespunzator clasificarii minelor din punctul de vedere al emanatiilor de gaze;
- s) amenajarea locurilor de munca pentru lucrul la înaltime, în spatii închise si în conditii de izolare.

Art. 40

Constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei neprezentarea de catre serviciile externe a raportului semestrial de activitate.

Art. 41

Sanctiunile contraventionale prevazute la art. 39 alin. (2) -(9) si la art. 40 se aplica angajatorilor.

Art. 42

(1) Constatarea contraventiilor si aplicarea amenzilor prevazute la art. 39 alin. (2) -(9) si la art. 40 se fac de catre inspectorii de munca.

(2) Constatarea contraventiilor si aplicarea amenzilor prevazute la art. 39 alin. (6) lit. b) si alin. (8) lit. b) se fac si de catre inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sanatatii Publice si al unitatilor subordonate.

(3) În caz de constatare a unei situatii care se încadreaza în prevederile art. 37 si 38, inspectorii prevazuti la alin. (1) si (2) vor sesiza de îndata organele de urmarire penala competente, potrivit legii.

Art. 43

(1) Prevederile art. 39 alin. (2) -(9) si ale art. 40 se completeaza cu dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, dupa caz, de la data comunicarii acestuia jumatate din minimul amenzii prevazute de lege, corespunzator faptei pentru care a fost sanctionat, inspectorul de munca facând mentiune despre aceasta posibilitate în procesul-verbal.

Art. 44

Angajatorii raspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de munca sau bolilor profesionale, în masura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestatiile asigurarilor sociale de stat.

CAPITOLUL X: Autoritati competente si institutii cu atributii în domeniu

Art. 45

(1) Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei este autoritatea competenta în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

(2) Principalele atributii ale Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei în acest domeniu sunt urmatoarele:

- a) elaboreaza politica si strategia nationala în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în colaborare cu Ministerul Sanatatii Publice si prin consultarea cu alte institutii cu atributii în domeniu;
- b) elaboreaza proiecte de acte normative în vederea implementarii unitare a strategiei nationale si a acquis-ului comunitar din domeniu;

- c)avizeaza reglementarile cu implicatii în domeniu initiate de alte institutii, potrivit legii, si participa, dupa caz, la elaborarea unor astfel de reglementari;
- d)monitorizeaza aplicarea legislatiei pe baza datelor, a informatiilor si a propunerilor transmise de institutiile aflate în subordine sau coordonare, precum si ale celor cu care colaboreaza în desfasurarea activitatii;
- e)abiliteaza persoane juridice si fizice pentru a presta servicii de protectie si prevenire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, denumite în prezenta lege servicii externe, la care se face referire la art. 8 alin. (4);
- f)recunoaste, desemneaza, notifica si supravegheaza laboratoare de încercari, precum si organisme din domeniul sau de competenta, în conditiile legii;
- g)coordoneaza, în colaborare cu Ministerul Educatiei si Cercetarii, elaborarea programelor de cercetare de interes national în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
- h)organizeaza, împreuna cu Ministerul Educatiei si Cercetarii, activitatea de pregatire generala si/sau de specialitate în domeniul securitatii si sanatatii în munca pentru institutiile de învățământ;
- i)desfasoara activitati de informare-documentare, potrivit legii;
- j)avizeaza materiale de informare si instruire, cum ar fi suporturi de curs, brosure, pliante, afise elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurarii concordantei mesajelor pe care acestea le contin cu prevederile legislatiei în vigoare;
- k)reprezinta statul în relatiile internationale din domeniul sau de competenta.

Art. 46

(1)Ministerul Sanatatii Publice, ca organ de specialitate al administratiei publice centrale, este autoritatea centrala în domeniul asistentei de sanatate publica.

(2)Ministerul Sanatatii Publice îndeplineste, în principal, urmatoarele atributii în domeniul sanatatii lucratorilor la locul de munca:

- a)coordoneaza activitatea de medicina a muncii la nivel national;
- b)elaboreaza sau avizeaza reglementari pentru protectia sanatatii în relatie cu mediul de munca, pentru promovarea sanatatii la locul de munca, precum si pentru medicina muncii;
- c)supravegheaza starea de sanatate a lucratorilor;
- d)asigura formarea si perfectionarea profesionala în domeniul medicinei muncii;
- e)coordoneaza activitatea de cercetare, declarare, înregistrare si evidenta a bolilor profesionale si a celor legate de profesie;
- f)autorizeaza/avizeaza si controleaza calitatea serviciilor medicale acordate lucratorilor la locul de munca;
- g)colaboreaza cu alte institutii implicate în activitati cu impact asupra sanatatii lucratorilor;
- h)îndeplineste si alte atributii, conform competentelor sale în domeniu, reglementate prin legi speciale.

Art. 47

(1)Inspectia Muncii reprezinta autoritatea competenta în ceea ce priveste controlul aplicarii legislatiei referitoare la securitatea si sanatatea în munca.

(2)Instituita prevazuta la alin. (1) controleaza modul în care se aplica legislatia nationala din domeniul securitatii si sanatatii în munca la toate persoanele fizice si juridice din sectoarele prevazute la art. 3 alin. (1), cu exceptia celor prevazute la art. 50 alin. (1) si (2), si are, în principal, urmatoarele atributii:

- a)controleaza realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;
- b)solicita masuratori si determinari, examineaza probe de produse si de materiale în unitati si în afara acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situatii de pericol;
- c)dispune sistarea activitatii sau scoaterea din functiune a echipamentelor de munca, în cazul în care constata o stare de pericol grav si iminent de accidentare sau de îmbolnavire profesionala si sesizeaza, dupa caz, organele de urmarire penala;
- d)cerceteaza evenimentele conform competentelor, avizeaza cercetarea, stabileste sau confirma caracterul accidentelor;
- e)coordoneaza, în colaborare cu Institutul National de Statistica si cu celelalte institutii implicate, dupa caz, sistemul de raportare si evidenta a accidentelor de munca si a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sanatatii Publice, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie;
- f)analizeaza activitatea serviciilor externe prevazute la art. 8 alin. (4) si propune retragerea abilitarii, dupa caz;
- g)raporteaza Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei situatiile deosebite care necesita îmbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca;
- h)furnizeaza informatii celor interesati despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 48

(1)Asiguratorul, stabilit de lege, reprezinta autoritatea competenta în domeniul asigurarii pentru accidente de munca si boli profesionale.

(2)Institutia prevazuta la alin. (1) are atributii pentru:

- a)sprijinirea activitatii de prevenire în domeniul securitatii si sanatatii în munca a angajatorilor;
- b)reabilitarea medicala si, dupa caz, psihologica, precum si compensarea victimelor accidentelor de munca si ale bolilor profesionale;
- c)raportarea catre Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei a situatiilor deosebite care necesita îmbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 49

Institutul National de Cercetare-Dezvoltare pentru Protectia Muncii fundamenteaza stiintific masurile de îmbunatatire a activitatii de securitate si sanatate în munca si promoveaza politica stabilita pentru acest domeniu.

Art. 50

(1)Ministerul Apararii Nationale, structurile militare si structurile în care își desfășoara activitatea functionari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administratiei si Internelor, Directia Generala a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justitiei, Serviciul Român de Informatii, Serviciul de Informatii Externe, Serviciul de Protectie si Paza, Serviciul de Telecomunicatii Speciale, precum si Comisia Nationala pentru Controlul Activitatilor Nucleare organizeaza, coordoneaza si controleaza activitatea de securitate si sanatate în munca din unitatile lor, prin serviciile de prevenire si protectie create sau desemnate de catre aceste institutii, în scopul aplicarii prevederilor prezentei legi.

(2)Cercetarea, înregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a bolilor profesionale produse în unitatile din subordinea institutiilor prevazute la alin. (1) se efectueaza de organele proprii ale acestora.

(3)Institutiile prevazute la alin. (1) pot elabora reglementari proprii pentru aplicarea prezentei legi, în completarea celor existente la nivel national.

CAPITOLUL XI: Dispozitii finale

Art. 51

(1)Se aproba prin hotarâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei, urmatoarele acte normative:

- a)normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;
- b)transpunerea directivelor specifice referitoare la securitatea si sanatatea în munca.

(2)În aplicarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei va elabora proiecte de acte normative necesare implementarii si/sau adaptarii situatiilor existente la cerintele prezentei legi.

Art. 52

(1)Activitatile de interes national în domeniul securitatii si sanatatii în munca si sursele de acoperire a cheltuielilor necesare în vederea realizarii acestora se aproba prin hotarâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(2)Activitatile de interes national privind cercetarea stiintifica în domeniul securitatii si sanatatii în munca se finanteaza din fondurile prevazute pentru acestea, potrivit legii.

Art. 53

(1)Prezenta lege intra în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

(2)La data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga Legea protectiei muncii nr. 90/1996, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 29 ianuarie 2001, cu modificarile si completarile ulterioare, Decretul Consiliului de Stat nr. 400/1981 pentru instituirea unor reguli privind exploatarea si întretinerea instalatiilor, utilajelor si masinilor, întarirea ordinii si disciplinei în munca în unitatile cu foc continuu sau care au instalatii cu grad ridicat de pericol în exploatare, republicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 5 din 11 ianuarie 1982, precum si orice alte dispozitii contrare.

Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de masuri pentru promovarea îmbunatatirii securitatii si sanatatii lucratorilor la locul de munca, publicata în Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE) nr. L 183/1989.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) din Constitutia României, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

BOGDAN OLTEANU

PRESEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VACAROIU

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 646 din data de 26 iulie 2006